

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา

หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แม่กำปองเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่เข้ามาท่องเที่ยวและพักผ่อนในหมู่บ้านแบบโฮมสเตย์ รวมถึงการเข้ามาศึกษาดูงานของชุมชนต่าง ๆ เพื่อศึกษาเป็นกรณีตัวอย่างและนำไปปรับใช้กับชุมชนของตนเอง และมีกลุ่มนักเรียนนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ได้ขอข้อมูลเพื่อศึกษาและค้นคว้าเพื่อการวิจัยในด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรูปแบบโฮมสเตย์ และการให้บริการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน การดำเนินงานการท่องเที่ยวโดยชุมชนจึงถือว่าประสบความสำเร็จ ได้รับความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย จากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เอกชน และที่สำคัญจากชุมชนบ้านแม่กำปอง ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และด้วยผลจากการประชาสัมพันธ์ ทั้งที่ชุมชนร่วมกันดำเนินการ รวมทั้งได้รับการสนับสนุนการเผยแพร่ให้เป็นที่ยุทธจักรของนักท่องเที่ยวผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ วารสาร หนังสือพิมพ์ อีกทั้งบริษัททัวร์ต่าง ๆ ที่ได้ນำนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ช่วยประชาสัมพันธ์ให้หมู่บ้านแม่กำปองเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป ทั้งด้านการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (OTOP) เช่น หมอนสมุนไพร ไบชา เป็นต้น

แต่ในขณะเดียวกันที่มีการท่องเที่ยวในชุมชนยังพบว่ามีปัญหาและความต้องการหลายอย่างของชุมชน (พรหมมินทร์ และคณะ, 2552) ที่เป็นผลกระทบเกิดจากการท่องเที่ยว ทำให้หมู่บ้านเริ่มพัฒนาถนนคอนกรีต ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้นและคนภายนอกเข้ามาซื้อที่ดินเป็นที่ยู่ออาศัย นำไปสู่ปัญหาจากนายทุนภายนอกที่เข้ามาลงทุนประกอบกิจการท่องเที่ยวในชุมชน ไม่ยอมรับกฎกติกาของชุมชนทำให้เกิดปัญหาในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชน ขณะชาวบ้านบางกลุ่มไม่เข้าใจเรื่องการท่องเที่ยว ที่จอตลอดไม่สะดวก คนนำเที่ยวไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ขาดบุคคลที่มีส่วนร่วมบริหารจัดการในปริมาณที่เหมาะสม ป้ายบอกชี้ทางไม่เพียงพอ รวมทั้งการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ยังไม่ค่อยสะดวก และปัญหาที่กำลังจะเกิดขึ้น คือ การซื้อขายที่ดินของชาวบ้านให้กับคนภายนอกมากขึ้น อาจทำให้เกิดผลที่ตามมาในด้านการรุกไล่พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถบริหารจัดการโดยชุมชนได้เช่นเดิม ชุมชนจึงต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนของตนเอง เพื่อแก้ปัญหาด้านการจัดการขยะ สวนสมุนไพรไม่ได้รับการดูแล การจัดระบบและการกระจายรายได้ไม่ทั่วถึง การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อการติดต่อสื่อสารภาษาต่างประเทศ และเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นยังไม่เพียงพอ ชุมชนมีคนภายนอกมาอยู่อาศัยในพื้นที่มากขึ้น ความเข้าใจของชาวบ้านต่อการท่องเที่ยว มลภาวะทางเสียงจากรถจักรยานยนต์ และปัญหานายทุนเข้ามาซื้อที่ดิน อาจกระทบกับวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน

การดำเนินทางการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ผ่านมา เป็นแนวคิดของการส่งเสริมพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวโดยหน่วยงานภาครัฐ ที่เน้นการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และมุ่งเน้นการขายผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวรูปแบบแปลกใหม่ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทำให้เกิดกระแสความนิยมของการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ โดยขาดการดูแลและเอาใจใส่ต่อขีดความสามารถในการรองรับพื้นที่และชุมชน ซึ่งอาจสร้างผลกระทบต่อชุมชนในระยะยาวได้

ผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยวได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงเห็นว่าการแก้ไขปัญหามานาน ควรได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาและประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อชุมชน ในทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมวัฒนธรรม และด้านสุขภาพ โดยพัฒนากรอบแนวคิดการประเมินผลกระทบต่อชุมชนร่วมกับกลุ่มนักวิจัยที่เป็นนักวิชาการจากภายนอกชุมชน รวมไปถึงตัวแทนผู้ประกอบการท่องเที่ยว หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานสาธารณสุขของชุมชน เพื่อร่วมกันค้นหาแนวทางและรูปแบบการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวของชุมชน ได้อย่างเป็นระบบและสามารถดูแลจัดการพื้นที่ด้วยตนเอง

จากการศึกษาวิจัยในระยะที่ 1 พบว่าชุมชนแม่กำปองมีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าไปอย่างต่อเนื่อง เกิดผลกระทบด้านความรู้สึก ความแออัด รวมทั้งผลกระทบด้านนิเวศต่อการจัดการท่องเที่ยวของชุมชน ทำให้ในระยะที่ 2 ชุมชนได้วิเคราะห์ร่วมกันพบว่า จุดวิกฤติที่สำคัญที่สุดคือด้านนิเวศ ด้านจิตวิทยา และด้านสุขภาพของชุมชนที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางลบ นับว่าเป็นจุดประจักษ์อย่างมากระหว่างชุมชน และเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ชุมชนต้องจัดการก่อนภายใต้การร่วมเรียนรู้ร่วมกัน ดังนั้นในระยะที่ 2 ทีมวิจัยแม่กำปองจึงเลือกประเด็นในการศึกษาเชิงลึกดังนี้เพื่อเป็นการทดลองปฏิบัติการ นำไปสู่การกำหนดแผนการจัดการที่เหมาะสม

- ด้านกายภาพ	ไม่พบผลกระทบด้านลบ และอยู่ในระดับที่ชุมชนจัดการได้
- ด้านนิเวศ	ศึกษาเรื่องการจัดการขยะ และการจัดการคุณภาพน้ำที่เหมาะสม
- ด้านสังคม วัฒนธรรม	ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นการรื้อฟื้นและสร้างสำนึกชุมชนผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ด้านเศรษฐกิจ	ไม่พบผลกระทบด้านลบ และอยู่ในระดับที่ชุมชนจัดการได้
- ด้านจิตวิทยา	การศึกษาความพึงพอใจและความแออัดของนักท่องเที่ยว และสุขภาพของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลังการจัดการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลง

ความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องทำการวิจัยเพื่อค้นหาความเข้าใจของชุมชนและความสามารถในการบริหารจัดการพื้นที่ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างไร โดยศึกษาจากบริบทของชุมชน และนักท่องเที่ยว เพื่อศึกษาศักยภาพและขีดความสามารถการรองรับของพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว ร่วมกับการประเมินศักยภาพและขีดความสามารถของพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว และกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการขีดความสามารถการรองรับของพื้นที่เพื่อท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2. คำถามวิจัย

ชุมชนสามารถบริหารจัดการขีดความสามารถของพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่ดำเนินการโดยชุมชนได้อย่างไร

3. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อประเมินศักยภาพและผลกระทบการท่องเที่ยวด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและวัฒนธรรมและด้านสุขภาพที่มีต่อชุมชน

- 2) เพื่อค้นหารูปแบบการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่เน้นการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยกำหนดขอบเขตเฉพาะพื้นที่ท่องเที่ยวชุมชน บ้านแม่กำปอง อำเภอแม่ออน จ.เชียงใหม่ ข้อมูลความคิดเห็นผู้ประกอบการท่องเที่ยวในและนอกพื้นที่ท่องเที่ยวชุมชน และข้อมูลความคิดเห็นนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาเยือนพื้นที่ท่องเที่ยว ในช่วงเวลาที่ดำเนินงานวิจัย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว (Tourism Carrying Capacity) หมายถึง ระดับความสามารถสูงสุดที่แหล่งท่องเที่ยวสามารถรองรับนักท่องเที่ยว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยไม่ทำให้สภาพทางกายภาพ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือทำให้ระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมที่เป็นผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวทำให้ไม่กลับมาท่องเที่ยวอีก (WTO, 1994).
2. ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ด้านกายภาพ (Physical Carrying Capacity: PCC) หมายถึง ระดับจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่ขนาดพื้นที่ สามารถรองรับการใช้ประโยชน์ โดยเอื้อประโยชน์ด้านกิจกรรมท่องเที่ยวตามที่ต้องการได้ โดยพิจารณาจำนวนเนื้อที่ที่สามารถเปิดประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว และค่ามาตรฐานด้านเนื้อที่ที่ต้องการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพต่อจำนวนนักท่องเที่ยว
3. ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งแวดล้อมหรือนิเวศวิทยา (Environmental/ Ecological Carrying Capacity: ECC) หมายถึง ระดับจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่จะไม่ทำให้ระบบนิเวศวิทยา หรือสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงจนเกินระดับที่ยอมรับได้ และมีผลทำให้เกิดภาวะวิกฤตต่อสิ่งแวดล้อม
4. ขีดความสามารถในการรองรับด้านสังคมและวัฒนธรรม (Cultural & Social Carrying Capacity :CSCC) หมายถึง ระดับจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่จะไม่กระทบต่อสังคม วัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นจนยอมรับไม่ได้ และยังคงให้ประสบการณ์ท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสำหรับนักท่องเที่ยวได้
5. ขีดความสามารถในการรองรับด้านจิตวิทยาและสุขภาพ (Psychological & Health Carrying Capacity) หมายถึง ระดับจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่กำหนดการยอมรับได้ของการใช้ประโยชน์ (Usage Level) ที่มีผลกระทบจากการพบปะผู้คนอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยคำนึงถึงระดับการใช้ประโยชน์สูงสุดที่สัมพันธ์กับความถี่ของการพบปะผู้คนอื่น ๆ แล้วไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกแออัดหรือยังมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และไม่กระทบต่อภาวะอารมณ์หรือสุขภาพของคนในท้องถิ่นต่อการจัดกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวได้อย่างปกติสุข
6. นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางจากท้องถิ่นอันเป็นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์อันมิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ และหมายถึงผู้รับบริการหรือความสะดวกจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยเสียค่าบริการ (พรบ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535)

7. ชุมชนหรือผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่เกี่ยวข้องธุรกิจท่องเที่ยวหรือทำธุรกิจท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนหมู่บ้านดังกล่าว

6. ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

ใช้ระยะเวลาในการวิจัย 12 เดือน ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม 2555 ถึง 14 กรกฎาคม 2556 (ขยายระยะเวลาถึงเดือนตุลาคม 2556) โดยจัดเวทีพูดคุย ลงพื้นที่สำรวจพื้นที่ร่วมกับทีมวิจัยชุมชนและนักวิจัยร่วมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประเมินศักยภาพพื้นที่ และเก็บข้อมูลเพื่อนำไปกำหนดประเด็นในการสร้างเครื่องมือวิจัย การทดลองใช้เครื่องมือดำเนินการวิจัย อภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

7. แผนงานโครงการวิจัย

ระยะเวลา	กิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
เดือน 1-2	1. ทบทวนความเข้าใจจากผลวิจัยระยะที่ 1 และกำหนดแนวทางการวิจัยระยะที่ 2 2. กิจกรรมการกำหนดกลไกเฝ้าระวังและประเมินขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ โดยทีมวิจัยหลักและทีมวิจัยชุมชน 3. เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวที่มาเยือนหมู่บ้าน และประเมินผลกระทบจากนักท่องเที่ยว	1. เกิดการสร้างความเข้าใจร่วมกับทีมวิจัยชุมชน 2. นักวิจัยชุมชนอย่างน้อย 20 คนเข้าใจงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นและร่วมปฏิบัติงาน 3. ได้แผนงานการกำหนดกลไกเฝ้าระวังและประเมินขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่โดยทีมวิจัยหลักและทีมวิจัยชุมชน 4. เกิดการออกแบบเครื่องมือวิจัยร่วมกัน 5. ได้ชุดเครื่องมือวิจัย
เดือน 3-6	1. การศึกษาข้อมูลต้นแบบชุมชนที่มีการจัดการขยะและวางแผนการจัดการขยะ 2. การเก็บข้อมูลแหล่งที่มาของขยะ เพื่อวิเคราะห์วางแผนการจัดการที่เหมาะสม 3. กิจกรรมสำรวจ และค้นหาสาเหตุที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพแหล่งน้ำของชุมชน 4. การสำรวจแหล่งน้ำทางธรรมชาติในแต่ละจุดเปรียบเทียบ โดยการส่งน้ำตรวจคุณภาพทางวิทยาศาสตร์ ห้อง LAB พร้อมจัดเวทีชุมชนเพื่อวิเคราะห์ผลร่วมกับชุมชน 5. การศึกษาข้อมูลชุมชนด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อสุขภาวะและสภาพจิตใจ 6. เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวที่มาเยือนหมู่บ้าน และประเมินผลกระทบจากนักท่องเที่ยว	1. เกิดแผนการจัดการขยะ น้ำเสียแบบมีส่วนร่วมอย่างน้อย 2 แผนงาน 2. เกิดชุมชนสีเขียว 3. เกิดระบบการจัดการน้ำที่มีคุณภาพ 4. ได้ข้อมูลสาเหตุ ปัญหาและแนวทางการจัดการขยะและน้ำเสีย รวมทั้งน้ำดื่มของชุมชน 5. ได้ข้อมูลนักท่องเที่ยวในรอบปีเพื่อวิเคราะห์ด้านจิตวิทยาและการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว 6. เกิดผลการวิจัยด้านคุณภาพน้ำ 7. ได้แผนการจัดการคุณภาพน้ำของชุมชนอย่างน้อย 1 แผนงาน 8. ได้เอกสารองค์ความรู้ เทคนิค วิธีการทางวิทยาศาสตร์ 9. เกิดการเรียนรู้เครื่องมือ เทคนิค วิธีการทางวิทยาศาสตร์ร่วมกัน

ระยะเวลา	กิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		10. ได้ข้อมูลชุมชนด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อสุขภาพและสภาพจิตใจ 11. ได้แผนการจัดการชุมชนด้านสุขภาพชุมชน
เดือน7-9	1. การสำรวจการผลิตน้ำดื่ม การเก็บข้อมูลขั้นตอนการผลิตเพื่อหาสาเหตุของการปนเปื้อนในน้ำดื่ม และหาแนวทางการจัดการที่เหมาะสม 2. กิจกรรมสำรวจ และศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ และพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ 3. กิจกรรมค้นหาค้นคว้าความรู้ ภูมิปัญญาของชุมชน เพื่อฟื้นฟู สร้างสำนึกและหาทางเลือกของกิจกรรมการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ 4. เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวที่มาเยือนหมู่บ้าน และประเมินผลกระทบจากนักท่องเที่ยว	1. เกิดกิจกรรมและเส้นทางท่องเที่ยวใหม่เพื่อการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวอย่างน้อย 1 โปรแกรมการท่องเที่ยว 2. ได้เอกสารสรุปองค์ความรู้ ภูมิปัญญาของชุมชน เพื่อฟื้นฟู สร้างสำนึกและหาทางเลือกของกิจกรรมการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ 3. เกิดการรวมกลุ่มของชุมชนอย่างน้อย 30 คนในการสร้างกลไกเฝ้าระวังเรื่อง ขยะ ระบบน้ำ และด้านจิตวิทยา สุขภาพชุมชน 4. เกิดกลุ่ม กลไกเฝ้าระวังอย่างน้อย 3 กลุ่ม
เดือน 10-12	1. ศึกษาผลการดำเนินงานวิจัยและสรุปรูปแบบบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวโดยชุมชน 2. จัดเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชน 3. จัดเวทีถอดบทเรียนชุมชน เพื่อวิเคราะห์วิธีการจัดการขีดความสามารถในการรองรับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน 4. เขียนรายงานวิจัย	1. ได้เอกสารการสังเคราะห์ชุดความรู้ผลการดำเนินงานวิจัยและสรุปรูปแบบบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวโดยชุมชน 2. เกิดแผนและแนวทางการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่เหมาะสมอย่างน้อย 5 แผนงาน 3. ได้วิธีการจัดการขีดความสามารถในการรองรับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน 4. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ 5. หน่วยงานภาคีอย่างน้อย 1หน่วยงานสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ 6. เกิดนักวิจัยเพื่อท้องถิ่นอย่างน้อย 10 คน 7. เกิดการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์สู่สาธารณะ 8. ได้Carrying Capacity ในด้านต่างๆ 9. ได้แผนการจัดการ/แนวทางในการจัดการขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยว

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้แนวทางการจัดการขีดความสามารถในการรองรับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน
2. ได้ข้อมูลด้านศักยภาพและผลกระทบการท่องเที่ยวด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านสุขภาพ ที่มีต่อชุมชน
3. ได้รูปแบบการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่เน้นการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนและคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ของชุมชน
4. เกิดแผนการจัดการขยะ น้ำเสียแบบมีส่วนร่วม
5. เกิดชุมชนสีเขียว
6. มีระบบการจัดการน้ำที่มีคุณภาพ
7. ทราบสาเหตุ ปัญหาและแนวทางการจัดการขยะและน้ำเสีย รวมทั้งน้ำดื่มของชุมชน
8. ข้อมูลนักท่องเที่ยวในรอบปีเพื่อวิเคราะห์ด้านจิตวิทยาและการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว
9. ผลการวิจัยด้านคุณภาพน้ำ
10. เกิดการเรียนรู้เครื่องมือ เทคนิค วิธีการทางวิทยาศาสตร์ร่วมกัน
11. ข้อมูลชุมชนด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อสุขภาวะและสภาพจิตใจ
12. เกิดกิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยวใหม่เพื่อการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว
13. องค์ความรู้ ภูมิปัญญาของชุมชนเพื่อฟื้นฟู สร้างสำนึกและหาทางเลือกของกิจกรรมการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่
14. กลไกเฝ้าระวังเรื่อง ขยะ ระบบน้ำ และด้านจิตวิทยา สุขภาวะชุมชน
15. การสังเคราะห์ชุดความรู้ผลการดำเนินงานวิจัยและสรุปรูปแบบบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวโดยชุมชน
16. แผนและแนวทางการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่เหมาะสม
17. วิธีการจัดการขีดความสามารถในการรองรับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน
18. รายงานวิจัย
19. เกิดการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์สู่สาธารณะ
20. เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชาวบ้าน นักวิชาการและภาคีความร่วมมือ

9. การนำผลงานไปใช้ประโยชน์

1. สังเคราะห์ความรู้ เครื่องมือ วิธีการวัดและประเมินเพื่อสร้างการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชนและเป็นตัวอย่างสำหรับชุมชนท่องเที่ยวอื่นในการนำไปปรับใช้
2. ชุมชนเกิดการจัดทำแผนงานของชุมชนในการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน
3. เกิดการสร้างกลไกเฝ้าระวังในการดำเนินงาน
4. ขยายผลแนวความคิด ความรู้จากงานวิจัยสู่ชุมชนในเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน
5. นำเสนอความรู้สู่หน่วยงานภาคีการสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่
6. เกิดชุมชนที่สามารถกำหนดขีดความสามารถในการรองรับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้